

Understanding the Significance of the Festival Offerings

במדבר פרק כט

(יב) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-לקדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו וחסגתם תג לה' שבעת ימים: (יג) והקרבתם עלה אשה ריח ניחל לה' פרים בני-בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: (יד) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: (טו) ועשרון עשורן לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: (טז) ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסקה:

(יז) וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: (יח) ומנחתם ונסקהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (יט) ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסקהם:

(כ) וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: (כא) ומנחתם ונסקהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (כב) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסקה:

(כג) וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: (כד) מנחתם ונסקהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (כה) ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסקה:

(כו) וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: (כז) ומנחתם ונסקהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (כח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסקה:

(כט) וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: (ל) ומנחתם ונסקהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (לא) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסקה:

(לב) וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים: (לג) ומנחתם ונסקהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (לד) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסקה:

(לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: (לו) והקרבתם עלה אשה ריח ניחל לה' פרים אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים: (לז) מנחתם ונסקהם לפרי לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:

Numbers, chapter 29 verses 12-35

On the fifteenth day of the seventh month, you shall observe a sacred occasion: you shall not work at your occupations.—Seven days you shall observe a festival of Hashem You shall present a burnt offering, an offering by fire of pleasing odor to Hashem: **Thirteen bulls** of the herd, two rams, fourteen yearling lambs; they shall be without blemish. The meal offerings with them—of choice flour with oil mixed in—shall be: three-tenths of a measure for each of the thirteen bulls, two-tenths for each of the two rams, and one-tenth for each of the fourteen lambs. And there shall be one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.

Second day: **Twelve bulls** of the herd, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libations.

Third day: **Eleven bulls**, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.

Fourth day: **Ten bulls**, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.

Fifth day: **Nine bulls**, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.

Sixth day: **Eight bulls**, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libations.

Seventh day: **Seven bulls**, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.

On the eighth day you shall hold a solemn gathering; you shall not work at your occupations. You shall present a burnt offering, an offering by fire of pleasing odor to Hashem, **one bull**, one ram, seven yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bull, the ram, and the lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.

במדבר רבה (וילנא) פרשת פינחס פרשה כא

ביום השמיני עצרת תהיה לכם [כט, לו] והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה' פר בן בקר אחד איל אחד, משל למלך שעשה סעודה שבעת ימים וזימן כל בני אדם שבמדינה בשבעת ימי המשתה כיון שעברו שבעת ימי המשתה אמר לאוהבו כבר יצאנו ידינו מכל בני המדינה נגלגל אני ואתה במה שתמצא ליטרא בשר או של דג או ירק כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל (במדבר כט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם גלגלו במה שאתם מוצאים בפר אחד ואיל אחד.

Midrash Rabbah (Vilna edition), Pinchas, Parsha 21

“On the eighth [day] you shall have a solemn assembly” (Num. 29:35) —

And you shall bring an elevation-offering, a soothing aroma to the Lord: one bull and one ram.

[A parable:] Like a king who held a feast for seven days and invited all the people of his realm to the banquet. When the seven days passed, he said to his beloved: “By now we have partaken from all the people in the land. Let us roll for what you will find — meat, fish, or vegetables.”

So too (says the Holy One, blessed be He) to Israel (Numbers 29): “On the eighth day you shall have a solemn assembly, roll for what you find: one bull and one ram.”

איכה רבה (בובר) פרשה א

א"ר פינחס כל אותן שבעים פרים שהיו ישראל מקריבין בחג כנגד שבעים אומות [שלא] יצדה העולם מהם, וכיון שגלו היו אומות אומרים מי מקריב עלינו כל אותן פרים, שנאמר תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה (תהלים קט ד), מה היא בטחוני תפלה.

Eikha Rabbah (Buber edition, §1):

Rabbi Pinḥas said: All those seventy bulls that Israel used to offer during the [festival of] Sukkot were [brought] corresponding to the seventy nations [so that] the world would not be destroyed on their account. And once [Israel] was exiled, the nations said: “Who now will offer on our behalf all those bulls?” As it is said: *“In return for my love they oppose me, but I am [all] prayer”* (Psalms 109:4). What is meant by *“I am prayer”*? — [It means] that my security lies in prayer.

מדרש אגדה (בובר) במדבר פרשת פינחס פרק כח סימן כו

פרים בני בקר. מכאן כל מקום שכתוב פר הוא כנגד אברהם, שנא' ואל הבקר רץ אברהם (בראשית י"ח ז'): איל כנגד יצחק, שנאמר וילך אברהם ויקח את האיל וגו' (שם כ"ב י"ג): כבשים כנגד יעקב, שנאמר והכבשים הפריד יעקב (שם ל' מ'): ... י"ג פרים. אתה מוצא ששבעים פרים היו מקרבים ביום חג הסוכות, ביום ראשון י"ג, ובשני י"ב, ובשלישי י"א, וברביעי י', ובחמישי ט', ובששי ח', ובשביעי ז', נמצאו הכל שבעים, והוא כנגד אומות העולם שהם שבעים אומות, כדי שיצילנו השם מידם ויכלו מן העולם, לפיכך מתמעטים והולכים:

Midrash Aggadah (Buber ed., Pinhas, Num. 28:26):

"Bulls, young oxen" – From here [we learn that] every place where "bull" (*par*) is mentioned, it corresponds to Abraham, as it is said: *"And Abraham ran to the herd"* (Genesis 18:7).

A **ram** corresponds to Isaac, as it is said: *"And Abraham went and took the ram"* (Genesis 22:13).

Lambs correspond to Jacob, as it is said: *"And Jacob set apart the lambs"* (Genesis 30:40).

... **Thirteen bulls:** You find that seventy bulls were offered during the festival of Sukkot: on the first day, thirteen; on the second, twelve; on the third, eleven; on the fourth, ten; on the fifth, nine; on the sixth, eight; and on the seventh, seven. Altogether they total seventy.

And this corresponds to the nations of the world, which are seventy nations—so that the Holy One would save us from their hand and cause them to perish from the world. Therefore they diminish day by day.

מלכים א פרק ח

(מ) לַמַּעַן יֵרְאוּךָ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתְּיָנוּ: (מא) וְגַם אֶל־הַנֶּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וְגַם מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לַמַּעַן שְׁמֶךָ: (מב) כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת־שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְאֶת־יְדֹךְ הַחֲזָקָה וְזָרְעֶךָ הַנֹּטִיָּה וְגַם וְהַתְּפַלֵּל אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: (מג) אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכָל אֲשֶׁר־יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנֶּכְרִי לַמַּעַן יָדְעוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת־שְׁמֶךָ לִירְאָה אֶתְּךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעוֹת כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי:

1 Kings 8:40–43:

(40) So that they may fear You all the days that they live upon the face of the land which You gave to our fathers. (41) And also concerning the foreigner, who is not of Your people Israel, but comes from a distant land for the sake of Your name (42) for they shall hear of Your great name, and of Your mighty hand, and of Your outstretched arm, when he comes and prays toward this house, (43) then hear in heaven, Your dwelling place, and act according to all that the foreigner calls to You for; so that all the peoples of the earth may know Your name, to fear You, as does Your people Israel, and to know that Your name has been proclaimed over this house that I have built.

ישעיהו פרק לו

(ו) וּבְנֵי הַנֶּכֶר הַנִּלְוִים עַל־הָ' לְשָׁרְתוֹ וְלֹא־הִבִּהוּ אֶת־שֵׁם ה' לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שְׁמֵר שִׁבְתָּ מְחַלְלוֹ וּמְחַזְּקִים בְּבִרְיָתִי: (ז) וְהַבִּיאֹתִים אֶל־הָר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי עוֹלֵתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים:

Isaiah 56:6–7:

(6) And the foreigners who join themselves to Hashem to serve Him, and to love the name of Hashem, to be His servants, everyone who keeps the Sabbath from profaning it, and holds fast to My covenant (7) I will bring them to My holy mountain and make them joyful in My house of prayer. Their burnt offerings and their sacrifices shall be accepted on My altar, for My house shall be called a house of prayer for all peoples.

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף י עמוד א

ויקרא שם בשם ה' אל עולם - אמר ריש לקיש: אל תיקרי ויקרא אלא ויקריא, מלמד, שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקדוש ברוך הוא בפה כל עובר ושב, כיצד? לאחר שאכלו ושתו עמדו לברכו, אמר להם: וכי משלי אכלתם? משל אלהי עולם אכלתם, הודו ושבתו וברכו למי שאמר והיה העולם.

Babylonian Talmud, Sotah 10a:

"And he called there in the name of the Lord, the Everlasting Gd" (Genesis 21:33) —
Reish Lakish said: Do not read 'and he called' (וַיִּקְרָא), rather, 'and he made [others] call' (וַיַּקְרֵא).
This teaches that our father Abraham caused the name of the Holy One, blessed be He, to be invoked by the mouth of every passerby. How so? After they had ate and drank, they rose to bless him. He said to them: "Did you eat of mine? You ate of the God of the world's! Therefore, give thanks, praise, and bless Him who spoke and the world came into being.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף כא עמוד ב

תנו רבנן: מצות חנוכה נר איש וביתו. והמהדרין - נר לכל אחד ואחד. והמהדרין מן המהדרין, בית שמאי אומרים: יום ראשון מדליק שמנה, מכאן ואילך פוחת והולך; ובית הלל אומרים: יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך. אמר עולא: פליגי בה תרי אמוראי במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא, חד אמר: טעמא דבית שמאי - כנגד ימים הנכנסין, וטעמא דבית הלל - כנגד ימים היוצאין. וחד אמר: טעמא דבית שמאי - כנגד פרי החג, וטעמא דבית הלל - דמעלין בקדש ואין מורידין. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: שני זקנים היו בצידן, אחד עשה כבית שמאי ואחד עשה כדברי בית הלל, זה נותן טעם לדבריו - כנגד פרי החג, וזה נותן טעם לדבריו - דמעלין בקדש ואין מורידין.

Masechet Shabbat, Bavli, 21b

The Sages taught: The mitzva of Hanukkah is a light a person, and his household. And the *mehadrin*, (a higher level of performing the mitzvot), a light for each and every one in the household. And the *mehadrin min hamehadrin*: Beit Shammai say: the first day one kindles eight there on, gradually decreases. And Beit Hillel say: the first day one kindles one. There on, gradually increases. Ulla said: two *amora'im* in the West, Eretz Yisrael, disagreed with regard to this dispute, Rabbi Yosei bar Avin and Rabbi Yosei bar Zevida. One said that the reason for Beit Shammai: corresponds to the incoming days. The reason for Beit Hillel: corresponds to the outgoing days. And one said that the reason for Beit Shammai: corresponds to the bulls of the festival of Sukkot: The reason for Beit Hillel: One elevates in sanctity and one does not downgrade..

Rabba bar bar Hana said that Rabbi Yoḥanan said: There were two Elders in Sidon, and one of them acted in accordance with the opinion of Beit Shammai, and one of them acted in accordance with the opinion of Beit Hillel. Each provided a reason for his actions: One gave a reason for his actions: The number of lights corresponds to the bulls of the Festival. And one gave a reason for his actions: The number of lights is based on the principle: One elevates to a higher level in matters of sanctity and one does not downgrade.